

ВЕЧНАТА

Елизавета Багряна

Сега е тя безкръвна и почти безплътна,
безгласна, неподвижна, бездиханна,
очите са притворени и хлътнали,
и все едно - дали Мария или Анна е,
и все едно - да молите и плачете -
не ще се вдигнат тънките клепачи,
не ще помръднат стиснатите устни -
последния въздъх и стон изпуснали.
И ето че широк и чужд е вече пръстенът
на нейните ръце навеки скръстени.

Но чувате ли вие писъка невинен
на рожбата ѝ в люлката съседна?-
Там нейната безсмъртна кръв е минала
и нейната душа на тоя свят отседнала...
Ще минат дни, години и столетия,
и устните на двама млади, слети,
ще шепнат пак "Мария" или "Анна",
в нощта сред пролетни благоухания. -
А внучката ще носи всичко: името,
очите, устните, косите - на незримата.